

ת"פ 44877/06/13 - מדינת ישראל נגד אמיל רפאילוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 44877-06-13 מדינת ישראל נ' רפאילוב (עצור
בפיקוח) ואח'

לפני
בעניין: כבוד השופטת ורדה מרוז - סגנית נשיא
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד גלעד ארליך ולירון שטרית -
פמ"מ

המאשימה

נגד

אמיל רפאילוב (עצור בפיקוח)
ע"י ב"כ עוה"ד יורם שפטל ואמיר נבון

הנאשם

גזר דין

כללי

הנאשם

1.

הורשע בהכרעת דין מנומקת, בתום שמיעת ראיות, בעבירות כדלקמן:

רכישת נשק (חלק מנשק)

(עבירה אחת, אישום 1) - לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (רכישת הנפצים).

סחר בנשק (עבירה אחת,

אישום 5) - לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, (מסירת חומר הנפץ).

קשירת קשר לביצוע

חבלה בכוונה מחמירה (אישום 1) - לפי סעיף 499(א1) בצירוף סעיף 329(1) לחוק.

עסקה אחרת בסם

מסוכן (3 עבירות, אישומים 2,3,4) - לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפק' הסמים (בנסיבות של שימוש עצמי).

תיווך בסם מסוכן (אישום

3) - עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפק' הסמים.

סחר בסם וניסיון לייבא

עמוד 1

סם מסוכן (אישום 6) - עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפק' הסמים בצירוף סעיף 92 לחוק העונשין.

איומים (אישום 7) - לפי

סעיף 192 לחוק העונשין.

הרשעת

2.

הנאשם נסמכה בעיקר על עדויותיהם של שני סוכנים סמויים, אשר פעלו נגד הנאשם, במסגרת גיוסם לאיסוף ראיות כנגד שורת עבריינים שהוגדרו כיעדים משטריים. הסוכן שמעון ביטון (להלן: "**הסוכן**"), עברין רב מעללים, אשר לחובתו הרשעות במגוון עבירות חמורות, שבעטין ריצה תקופות מאסר רבות וממושכות שהצטברו לכ - 32 שנות מאסר - היה הדמות המרכזית לאיסוף הראיות נגד הנאשם, על רקע יחסיו הטובים עמו. לצורך הפעלתו, שוחרר הסוכן שחרור מוקדם מהכלא ופעל במסגרת תכנית להגנת עדים שהוכנה עבורו. בסיומה, העתיק את מקום מגוריו לתאילנד, שם הורשע לאחרונה ברצח אדם (ישראלי).

הסוכן הנוסף, כונה 'יוסי', שוטר סמוי שהוצמד לסוכן במהלך הפעלתו. הסוכנים פעלו במשותף לאיסוף ראיות נגד הנאשם (ואחרים) בעבירות סמים ואמל"ח (להלן יכוננו: "**הסוכנים**").

משימת

3.

ה'דגל', למענה פעלו הסוכנים הייתה הפללת הנאשם בעבירה של ייבוא סמים (האישום השישי). לצדה, נחשפו הסוכנים לעבירות שביצע הנאשם אגב הפעלתם, בתחום האמל"ח והסמים, כפי שיפורט להלן.

כתב האישום

כתב

4.

האישום כולל שבעה אישומים ובו עבירות שיוחסו לנאשם במהלך התקופה החל משלהי שנת 2012 ועד מחצית שנת 2013. סופו של יום, הורשע הנאשם בעבירות הפחותות בחומרתן מאלו שיוחסו לו מלכתחילה, כך ביחס לאישומים 1 עד 4 לכתב האישום; באישום הראשון, הורשע הנאשם בעבירה של רכישת **חלק מנשק**, הפחותה בחומרתה מעבירה של סחר בנשק. בעבירות 'הדגל' לדידם של הסוכנים - נושא האישום השישי - הורשע הנאשם בעבירות כפי שיוחסו לו בכתב האישום, אולם נקבע, על יסוד עקרון ה'הגנה מן הצדק', כי הנאשם פותה לבצען ועל כן, יש להקל בעונשו ביחס לעבירות אלו. להלן פירוט האישומים שבכתב האישום ותמצית ההכרעות לגביהם.

האישום הראשון - עבירות נשק ואמל"ח וקשירת קשר לביצוע פשע

אישום זה

5.

ייחס לנאשם עבירות של סחר בנשק וקשירת קשר לבצע פשע. על פי עובדות כתב האישום, אשר אומצו בהכרעת הדין, הביע הנאשם רצונו לפני הסוכנים לרכוש 15 נפצים אלקטרוניים במחיר של ₪ 1,000 לנפץ, לצורך הרכבת מטעני חבלה המצויים ברשותו, כדי לעשות בהם שימוש, באמצעות הסוכן. בתגובה,

סיפקו לו הסוכנים שני נפצים מעוקרים, אותם הטמין הנאשם במסתור הסמוך לבניין מגוריו. לא הוכח איסוף הנפצים מהמסתור על ידי הנאשם לאחר הטמנתם.

סמוך לאחר

6.

האירוע המתואר, שיתף הנאשם את הסוכן בכוונתו לפגוע באדם המתגורר בזיכרון יעקב, שזהותו אינה ידועה, באמצעות מטען חבלה, זאת על רקע סכסוך כספי שהתגלע בין הנאשם לבין קבוצה עסקית אליה משתייך אותו אדם. באמצעות הפגיעה באלמוני, ביקש הנאשם להפחיד את בעלי חובו ולגרום להם לפרוע את חובם. הנאשם הציע לסוכן להטמין את המטען במכונת האלמוני, בתמורה לסכום של 100,000 דולר. כן הציע לו להשתמש במסכת פנים המצויה ברשותו, לבל יזוהה. הוא עצמו התכוון לשהות בחו"ל אותה עת, הרחק ממקום האירוע.

בהכרעת

7.

הדין נקבע, כי העובדות שהוכחו אינן מהוות עבירה של סחר בנשק אלא עבירה של רכישת 'חלק' מנשק, הואיל ונפצים **אינם** 'כלי נשק' שלם, כהגדרתו בחוק העונשין, אלא **חלק** מכלי נשק. באשר להיותם מעוקרים, נקבע כי אין בכך כדי להוציאם מגדר ההגדרה של 'חלק מכלי נשק' אלא יש לראותם כחלקי נשק שאינם תקינים. הואיל וכך, נקבע כי הנאשם ביצע עבירה של 'רכישת' חלק מנשק שהעונש המקסימאלי בגינה הוא 3 שנות מאסר (ולא 7 שנות מאסר בהתאם לעבירה שיוחסה לנאשם בכתב האישום). כן הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.

אישומים 2, 3 ו-4 לכתב האישום

אישומים

8.

אלו ייחסו לנאשם עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין (שלוש עבירות) (להלן: "**הסמים**"), עבירה של תיווך סמים ונהיגה תחת השפעת סמים בשתי הזדמנויות. על פי עובדות כתב האישום, אשר אומצו בהכרעת הדין, רכש הנאשם סמים - בשתי הזדמנויות מהנאשם 2, עופר דורי ובהזדמנות נוספת מאדם בשם סימן טוב מחטייב (אשר אף נגדו הוגש כתב אישום במסגרת פעילות הסוכנים). הרכישות בוצעו במקומות שונים, על פי תאום שתיאם הנאשם מראש עם סוחריו הסמים. הסוכן ליווה את הנאשם לרכישת הסמים בכל ההזדמנויות ונכח במעמד רכישתם. במעמד רכישת הסמים ממחטייב, ביקש הסוכן מהנאשם כי ירכוש עבורו 50 גרם סם עבור חבר המרצה מאסר בכלא, והנאשם נענה לבקשתו. לשם כך, קיבל מינסי (שהיה אף הוא במקום) סכום בסך 19,000 ₪ אותו העביר לידי מחטייב ובתמורה, קיבל את הסם והעבירו לידי הסוכן.

נקבע

9.

בהכרעת הדין שהנאשם ביצע בשלוש ההזדמנויות המתוארות, עסקה אחרת בסם אשר נועדה ל**שימוש עצמי**, בתמורה לסכומים שנעו בין 3,000 ל - 5,000 ש"ח. בנוסף, נקבע כי ביצע עבירה של תיווך לסם, שלא למטרת רווח, על רקע יחסיו הטובים עם הסוכן. הנאשם זוכה מהעבירות של נהיגה תחת השפעת

ס.ס.

האישום החמישי - החזקה וסחר בחומר נפץ

עניינו של 10.

אישום זה בחומר נפץ תקני מסוג ציקלוניט שמשקלו 17.6 גרם אותו החזיק הנאשם בביתו, בנוסף לכמות בלתי ידועה. הנאשם מסר לסוכן את הכמות הנקובה של חומר הנפץ (להלן: "**חומר הנפץ**"). עובר לאירוע, ציין הנאשם לפני הסוכן כי ברשותו מטען חבלה שניתן להפעילו באמצעות טלפון סלולרי המוצמד לרכב והוסיף, כי ברשותו כמות חומר נפץ.

על יסוד 11.

העובדות הללו, הורשע הנאשם בעבירה של סחר בחומר נפץ ובהחזקת חומר נפץ נוסף בכמות שאינה ידועה.

האישום השישי - ניסיון לייבא סמים וסחר בסם

בהתאם 12.

לתכנית שהתוותה מראש, פגש הסוכן את הנאשם וסיפר לו על אפשרות שיש בידו לייבא כמות סם מסוכן מסוג MDMA מאמסטרדם במחיר שנע בין 4,500 - 5,000 יורו לקילוגרם.

בפגישה נוספת 13.

שקיים עם הנאשם, תיאר לפניו הסוכן את תכניתו לייבא הסם, באמצעות בלדרית, דיילת בחברת תעופה זרה המיוודדת לכאורה עם יוסי. הסוכן ציין כי ניתן לייבא באמצעותה ארבעה קילוגרם של הסם הנ"ל לישראל. תחילה דחה הנאשם את התכנית על הסף, אולם ככל שתכפו פגישותיו עם הסוכן, אשר הוסיף פרטים 'מפתים' אודות התכנית, התעוררה סקרנותו והנאשם שב ובחן אותה. בשלב מסוים 'התנדב' לסייע לסוכן בהוצאתה לפועל, באמצעות קשר שייצור בין הסוכן למכר שלו, ספק סם באמסטרדם, אשר יספק את הסמים.

לבסוף, החליט 14.

הנאשם ליטול חלק בתכנית ולרכוש קילוגרם אחד מתוך ארבעת הקילוגרמים המתוכננים. כן הוסיף, כי ספק הסם מאמסטרדם מעונין לרכוש קילוגרם נוסף, והטיל על יוסי - אשר על פי התכנית, יועד לנסוע לאמסטרדם (תחילה לבלגיה) לרכישת הסמים וייבואם לישראל - לשלם את חלקו של ספק הסם. הנאשם הוסיף, כי אם היה לאל ידו, היה רוכש את יתרת כמות הסמים שנותרה (מתוך ארבעה קילוגרמים ובהתחשב בהצהרת הסוכן שירכוש קילוגרם אחד).

לקראת יציאתו 15.

של יוסי לחו"ל (ביחד עם קצין משטרה נוסף, רפ"ק ליאון הירש), שילם הנאשם ליוסי את חלקו בייבוא הסם, סכום של 2,800 יורו בצירוף 4,600 ש"ח אותם הורה לו להמיר ליורו. כן, מסר ליוסי את מספר הטלפון של הספק בהולנד, נתן לו הנחיות לגבי המפגש עמו ואמר לו ליצור עמו קשר מיד לאחר הגעתו

עמוד 4

ולציין לפניו, כי הוא "החבר של החבר". בשלב זה הפך הנאשם מפאסיבי לאקטיבי. הוא אף התעניין ביחס להפיכת הסם לכדורים, לאחר שייבא לישראל והוסיף כי ידאג להפצתו.

16. יוסי ורפ"ק

הירש טסו לבלגיה. יוסי התקשר לספק הסם על פי מספר הטלפון שמסר לו הנאשם, ונפגש עמו לביצוע עסקת הסמים. כאשר התגלע ויכוח בינו לבין ספק הסם ביחס לתשלום חלקו של האחרון ברכישת הסם, קישר יוסי בין הנאשם לספק הסם בטלפון ולאחר שהנאשם הרגיעו, הושלמה העסקה - הסם סופק במלואו כנגד תשלום התמורה. יוסי ורפ"ק הירש דאגו להכניס את הסם לישראל, בתיאום עם משטרת בלגיה. סופו של יום, הסם לא הועבר לידי הנאשם, ועל כן, ייחס לו כתב האישום עבירה של **ניסיון** לייבא סם וסחר בסם.

17. הנאשם אישר

את מרבית העובדות המתוארות, אולם טען להגנתו כי הודח על ידי הסוכן לבצע העבירות, כי המשטרה התנהלה באורח לא חוקי, בכך שהטמינה לו "פח יקוש", כי פותה על ידה לבצע את העבירות וכי אלמלא חלקה של המשטרה בביצוע העבירות - הן לא היו מתבצעות. לפיכך, טען הנאשם כי יש להחיל עליו את עקרון ההגנה מן הצדק ולבטל את כתב האישום נגדו.

18. בהכרעת הדין

התקבלה טענתו באופן חלקי בלבד. כך נקבע בהכרעת הדין:

"....שונים הם פני הדברים ביחס למשטרה - אשר הפגינה יוזמה ותושייה בגיבוש תכנית נגד הנאשם (ונגד עבריינים נוספים). לכידתו הצדיקה לדידה נקיטת אמצעים חריגים ובהם, שחרורו המוקדם של הסוכן מהכלא, על אף היותו עבריין רב מעללים, הטסתם של שני שוטרים לבלגיה לשם רכישת הסם וייבואו לישראל, תיאומים עם משטרת בלגיה שאפשרו את ייבוא הסם, תשלום תמורה נכבדה לסוכן, הכנסתו לתכנית להגנת עדים ועוד. על פניה, הייתה התכנית מפתה עד מאוד.

סיפור הכיסוי אודות הבלדרית אפשר למשטרה לממש התכנית באמצעות שוטריה ובסיוע משטרת בלגיה. ללא מעורבות המשטרה, הייתה התכנית מתרוקנת מתכן. ייחודה, בכך שהיא אפשרה לנאשם ליטול חלק בביצוע העבירות של סחר וייבוא סמים, מבלי לצאת את גבולות הארץ או להסתייע בשליחים או שותפים. כאשר שוטרי ישראל רכשו את הסם וייבאוהו, נשאר הנאשם בישראל, המשיך בשגרת חייו.

הגם שהתכנית הייתה מפתה, קשה להלום אפשרות בגדרה אדם תמים וישר דרך היה מתפתה ליטול בה חלק, בהיותה תכנית עבריינית מובהקת, שתכליתה הפקת רווח קל באמצעות ייבוא סם מסוכן לישראל. לא כן הוא ביחס לנאשם, אדם בעל דפוסי התנהגות עברייניים, אשר לאחר שבחן פרטי התכנית בזהירות ובקפידה, 'נלכד' ברשתה. תהום פעורה בין אדם 'תמים דרך' שהוטמן בדרכו 'פח יקוש' לבין הנאשם.

להזכיר, הדחה כשלעצמה, אף אם הוכחה, אינה עילה לזיכוי אלא להקלה בעונש. עם זאת, ככל שהפיתוי גדול יותר, כך גדולה ההתחשבות בשיקולי הענישה. ראה ע"פ 360/80 מדינת

ישראל נ' אפנג'ר, פ"ד לה(1) 228, 235 (1980) שם נקבע כי ככל שהתכנית "מפתה יותר, ככל שעזה יותר הלבשת היצר הפלילי על העברין בידי הסוכן המדיח, כן יש להקל יותר במידת העונש המושתת על העברין המודח".

על אף הפסול המתואר שדבק בהתנהלות המשטרה, היא אינה מגעת כדי "התנהגות שערורייתית", כדברי הסניגור, המצדיקה ביטול האישום וזיכוי הנאשם, מה גם שאל מול התנהלות זו ניצב הנאשם, "שור מועד" אשר נטל חלק מהותי בביצוע העבירה (מתן תמורה כספית, איתור ספק סמים ויצירת קשר עמו, העברת פרטיו לידי יוסי ועוד)".

משכך, הורשע

19.

הנאשם בעבירות של סחר בסם במשקל של 3.99 ק"ג וניסיון לייבאו לישראל.

האישום השביעי - עבירת איומים

עניינו של

20.

אישום זה באיומים שהשמיע הנאשם כלפי הסוכן, במהלך חקירתו ובאמצעות חוקריו, כי יפגע בחייו באמרו: **"חבל עליו... זמנו קצר... בן זנונים... תשמרו עליו טוב... אני בסיום של התיק והעניינים שלי יוצא לצוד את הסוכן"** וכן, איומים שהטיח בחוקריו כי יפגע בהם.

כן נשמע הנאשם במהלך חקירתו מאיים כדלקמן: **"בעזרת השם שיהיה לו (לסוכן) תאונת דרכים"** (עמוד 3 ש' 30), **"אני חף מפשע ואחראי לבוא על עונשם, האחראים יבואו על עונשם... אני אמצא אותם גם"** (עמ' 6 ש' 11-1). **"כסף הלוואי שזה יעלה לי רק בכסף. ושמעון שיעלה לו משהו אחר בעזרת השם, תרשום גם את זה"** (עמ' 26 ש' 20). בהמשך אמר: **"איזה יופי, רב פקד שמעון דפק עבודה יפה, אה, בן שרמוטה בא לי לתלות אותו על הגרדום הבן זונה הזה, תרשמי את זה, אודליה תרשמי"** (עמ' 64 ש' 33-35).

הנאשם הוסיף ואיים על הסוכן **"יהיה בסדר אחרי המעצר הזה אני בא לצוד את שמעון... כמו חיה אני אצוד אותו"** (עמ' 74, ש' 19). כך גם בחקירתו מיום 05.06.2013: **"החיים של אמא של שמעון אם הוא יכניס לי, יערב לי את הבן שלי. יש לו אחיות, יש לו אחים, יש לו אחיינים, יש לו אחייניות, יש לו משפחה בצד"** (עמ' 6 ש' 32) וב-30: **"מי שנוגע במשפחה שלי את אמא שלו אני אזיין, אין חוקים, אתם לא מכירים אותי, תגידו לבוס שלכן את אמא שלו אני אזיין"**.

הנאשם הורשע בעבירה של איומים על פי העובדות המתוארות לעיל.

על הנאשם

הנאשם שלח

21.

אצבע מאשימה לעבר המשטרה, אשר לגרסתו, נרדף על ידה משך שנים, על לא עוול בכפו. בעדותו, הגדיר עצמו כאזרח מן השורה, בן למשפחה בעלת מורשת מפוארת, המנהל אורח חיים נורמטיבי (הנאשם הציג אישורים על תרומותיו לגופים שונים).

בהכרעת הדין

22.

נקבע כי הנאשם הציג מצג שווא ביחס לאורח החיים הנורמטיבי שניהל לכאורה, שהופרך מכל וכל. נקבע, כי הנאשם מנהל אורח חיים עברייני, כי הוא מעורה בקרב עבריינים, צרך וצורך סמים קשים, מעורב בענייני

אמל"ח ומגלה יידע ובקיאות בהפעלתם.

23. עוד נקבע בהכרעת הדין, על יסוד שיחותיו עם הסוכנים, כפי שהוקלטו במכשירי ההאזנה, כי הנאשם רווי סכסוכים, אותם . ביקש לפתור בעשיית דין עצמי ובאמצעות נשק. לנאשם 17 הרשעות במגוון עבירות, חלקן אינן מכבידות וחלקן התיישן. הוא ריצה תקופת מאסר קצרה בת 3 חודשים. ככלל, הרשעותיו אינן מצביעות על דפוסיו העבריינים כפי שהוכחו. עוד נקבע, כי לנאשם מודעות גבוהה ל'סכנה' האורבת לו מכל עבר, על רקע עבריינותו. מהטעם הזה, הוא ניהל את חייו במחתרת, נמנע מלשוחח בטלפון אלא שיחות חולין וכאשר נאלץ לדבר על פעילותו העבריינית, השתמש בקודים. הוא הקיף עצמו בשומרי ראש מקרב בני משפחתו, אשר רק עליהם סמך. בעדותו, תיאר הנאשם את התנהלותו כ'סוכן מוסד' ורמז כי הוא עומד בראש 'היררכיה' הגם שהוסיף כי חמד לצון. הידע והמקצועיות שהפגין ביחס לסמים ואמל"ח אינם מותרים ספק באשר לעיסוקיו .

24. עוד עלה מהראיות, כי הנאשם איש משפחה, הדואג לבני משפחתו ומגלה כלפיהם חום וקרבה.

25. הואיל וכפר בכל העבירות שיוחסו לו (על אף שאישר חלק מהעובדות) - נמנע הנאשם מלהביע חרטה על מעשיו, במסגרת הטענות לעונש.

טיעוני המאשימה

26. עו"ד לירון שטרית, ב"כ המאשימה, עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וכן, על הפגיעה העמוקה בערכים חברתיים, בדגש על הפגיעה בביטחון הציבור, בזכות הציבור להגנה על שלמות גופו וכן על פוטנציאל הנזק הרב הגלום במעשי הנאשם.

27. בהתייחסה לאישום הראשון - בגדרו הורשע הנאשם בעבירה של רכישת חלק מנשק שאינו תקין וקשירת קשר לביצוע חבלה בכוונה מחמירה, טענה התובעת, כי על אף שהעבירה בה הורשע פחותה בחומרתה מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, הרי שעולה ממסכת העובדות המתוארת בכתב האישום, אשר אומצה בהכרעת הדין, מעורבותו המשמעותית של הנאשם בעבירות אמל"ח, רמת בקיאותו הגבוהה והעניין הרב שגילה באמל"ח. כן הפנתה לכמות הנפצים שביקש הנאשם לרכוש (15) לרבות המטרה לשמה ביקש לרכשם, שאינה תמימה.

התובעת הטעימה כי הנפצים נרכשו במחשבה שהם תקינים מתוך כוונה לעשות בהם שימוש בעתיד.

28. בהתייחסה לעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע - גרסה התובעת כי זו מהווה חלק בלתי נפרד מהעבירה של רכישת

הנפצים, בכוונה לפגוע באחר. העבירות תוכננו כדבעי ובגדרן, ערך הנאשם תצפיות, קיים שיחות ומסר לסוכן הוראות. הנאשם יזם את העבירות ופעל למען הוצאתן לפועל.

29. התובעת

אישרה כי אומנם איש לא נפגע בפועל כתוצאה מתכניותיו של הנאשם, אולם אין בכך כדי לגרוע מחומרת העבירות. לשיטתה, יש להתייחס לעבירות אלו כאל אירוע אחד ולקבוע לגביהן מתחם אחד.

30. ביחס

לאישומים שני שלישי ורביעי - בהם הורשע הנאשם בשלוש עבירות של עסקה אחרת בסם שנרכש לשימוש עצמי, וכן בעבירה אחת של תיווך לסם, גרסה התובעת כי יש להתייחס לכל אחת מהעבירות הללו כאל אירוע נפרד ולקבוע בגינו מתחם עצמאי הואיל ואין זיקה בינו, שכן כל אחת מהן התרחשה במועד אחר, במקום אחר מה גם שהסמים נרכשו משני סוחרים שונים.

31. התובעת טענה

כי הואיל ונדחתה טענת ההדחה שהונחה ביסוד הגנת הנאשם, הרי שיש למצות עמו את הדין. היא הצביעה על מעורבותו העמוקה בסמים, כמו גם, הידע והבקיאות שהפגין בתחום. בהיותה ערה לנסיבות הרשעת הנאשם, שעניין רכישה של הסם לצריכה עצמית, אישרה כי יש בכך כדי שיקול לקולה.

32. ביחס לאישום

החמישי - שעניינו החזקה וסחר בחומר נפץ שמשקלו 17.6 ג' ובנוסף החזקת כמות נוספת שאינה ידועה, גרסה התובעת כי אישום זה מחזק את המסקנה בדבר מעורבות הנאשם בענייני אמל"ח, כפי שנקבע ביחס לאישום הראשון.

33. באשר לאישום

השישי - הטעימה התובעת את הנסיבות לחומרה בביצוע העבירות, הפנתה לשישה מפגשים שהתקיימו בין הסוכנים לנאשם, טרם נסיעת אנשי המשטרה לחו"ל, כאשר בכל אחד מהם גדל עניינו של הנאשם בעסקת ייבוא הסם עד אשר הפך למעורב עמוקות. התובעת הוסיפה, כי אילו הייתה יוצאת התכנית לפועל ואלמלא פעל הנאשם בצוותא עם סוכנים משטרתיים, אזי הייתה נגרמת הפצה של כ-4 ק"ג סם מסוכן מסוג MDMA אשר השפעותיו הרסניות.

34. בהתייחסה

להשגותי בהכרעת הדין על התנהלות הרשויות, גרסה התובעת כי אין מדובר בפגם המצדיק הקלה משמעותית בעונש. מנגד, הפנתה להשלכות החברתיות הקשות שיש לסחר ושימוש בסמים וכן למדיניות הענישה המחמירה בגין עבירות אלו.

35. בהתייחסה

לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה התובעת כי הנאשם לא נטל אחריות בגין העבירות בהן הורשע, אף לא נקט צעדים להשתקם. מנגד, בהתנהלותו, הוא גרם להימשכות ההליכים לאורך כ-5 שנים. יתירה מזו, עד סמוך לסיום ההליך, נמנע הנאשם מלפרט את הגנתו, זימן עדים מיותרים אשר לא נדרשו לבירור אשמתו, לרבות זימון הסוכן לעדות בוידאו קונפרנס, אשר לא תרמה מאומה להגנתו.

בנוסף, זימן את המומחה לכלי נשק ממז"פ, להוכחת שרשרת מוצג חומר הנפץ לכאורה, דא עקא, נמנע מלחקור אותו בנדון.

36. התובעת

עמדה על מתחמי הענישה אשר לטענתה יש להחיל על העבירות בהן הורשע הנאשם, כמפורט להלן:

האישום הראשון - מתחם הנע בין 18 חודשים ל - 3 שנים.

האישומים השני והרביעי - מתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר.

האישום השלישי - מתחם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר.

האישום החמישי - מתחם הנע בין 4 ל - 8 שנות מאסר.

האישום השישי - מתחם הנע בין 4 ל - 8 שנות מאסר.

האישום השביעי - מתחם הנע בין 6 ל - 12 חודשים.

37. לסיכום עתרה

להשית על הנאשם עונש מאסר בן 10 שנים, מאסר על תנאי, קנס משמעותי ומרתיע ופסילה.

טיעוני ההגנה

38. הסניגור, עו"ד

יורם שפטל, טען כי המאשימה עשתה עוול לנאשם כאשר הגישה נגדו כתב אישום חמור בקיצוניות ונהגה עמו באורח "שערורייתי". את יהבו השליך על שתי הטענות שהיו תשתית להגנתו בהליך, טענת 'הדחה והשאה' ועקרון 'ההגנה מן הצדק'.

39. לשיטתו, שישה

מתוך שבעת האישומים בהם הורשע הנאשם לא היו באים לעולם אלמלא פעילותם של הסוכנים. הסניגור הפנה למסקנות הכרעת הדין לפיהן התכנית שהוצגה לנאשם הייתה 'מפתה' (סעיפים 94-97 להכרעת הדין).

40. בניגוד

לקביעות ברורות בהכרעת הדין, טען הסניגור כי הפעלת הסוכן הייתה "בלתי חוקית בעליל". על כן, גרס כי יש להימנע מהטלת עונש מכל סוג שהוא על הנאשם שכן, **"אין צורך בשערורייתיות ולא בשום דבר. זה שביט משפט לצורך הכרעת הדין סטה מהפסיקה ופסק ההפך, בסדר גמור, אין לי בעיה. אני טוען לעונש"**.

41. הסניגור

הטעים, בהתייחסו לעבירות של סחר בסם וניסיון לייבא הסמים, כי ליבת העבירות בוצעה ע"י המשטרה, ללא נוכחות הנאשם ומבלי שנדרש לבצע פעולות או לסכן עצמו. "העברייני" העיקרי אפוא היא המשטרה על סוכניה. בנסיבות אלו, מתחם הענישה שהציגה המאשימה אינו רלבנטי, ולכל היותר יש להשית על הנאשם עונש שיהווה 'עשירית' מהרף העליון שהציגה המשטרה, העומד לשיטתו על 6 חודשים. על כן,

עתר להשית על הנאשם תקופה זו שתרוצה בעבודות שירות.

42. הסניגור יחס

למאשימה התנהלות 'שערורייתית באופן קיצוני' ביחס לעבירות של סחר בסמים שייחסה לנאשם בכתב האישום, הגם שהיה ברי לה כי הסמים נרכשו לצורך שימוש עצמי, כפי שנקבע בהכרעת הדין. לשיטתו, **"זוהי רדיפה קיצונית חסרת מעצורים"** אשר בעטיה יש להימנע מלהשית עונש מאסר על הנאשם.

43. הסניגור

הטעים כי הסמים נרכשו על רקע סבלו של הנאשם מכאבים כרוניים ולראיה, אישורי שירות בתי הסוהר בדבר תרופות להרגעת כאבים שנטל בעת מעצרו. אך מהטעם הזה לדבריו, צורך הנאשם סמים ובכמות לא מבטלת.

44. הסניגור הפנה

לתקופת המעצר הממושכת בה היה נתון הנאשם, קרוב ל - 4 שנים וכן, לתקופה הממושכת בה הוא שוהה במעצר בית באיזוק אלקטרוני, כשנה ומחצה. לשיטתו, אין להשית על הנאשם תקופת מאסר נוספת, אף אין לחפוף תקופת מאסר עם תקופת מעצרו, שכן מלכתחילה לא היה מקום להשית עליו עונש מאסר בנסיבות שהוכחו, ועל כן, אין לעשות זאת בדיעבד.

45. בהתייחסו

לעבירת הנשק בה הורשע הנאשם - נושא האישום הראשון - טען הסניגור כי העבירה מצויה ברף הנמוך ביותר של עבירות הנשק, בהינתן כמות הנפצים, שניים בלבד, אשר הושלכו על ידי הנאשם מיד לאחר קבלתם, ללמדך כי לא התכוון לעשות בהם שימוש. באשר לעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, הטעים הסניגור, שהקשר לא הוליד כל עבירה ומאמצי המשטרה לאתר את איש העסקים נושא הקשר - העלו חרס. לפיכך, **"הכל קשקשת, הכל פנטזיה"**. לדידו, מדובר בהתפארות שווא של הנאשם, **"שגם המציאות הוכיחה שהיא ריקה מתוכן"**. יתירה מזו, על אף שהנאשם אמר לסוכן כי יודיע לו כאשר יהיה מוכן להוציא את הקשר לפועל, הוא לא עשה כן. לפיכך, **"הכל פנטזיה ריקה מכל תוכן ממשי, בהתאם לכך גם העונש צריך להיות כלום"**.

46. בהתייחסו

לעבירה של סחר בחומר נפץ במשקל של 17.6 ג' - נושא האישום החמישי, טוען הסניגור כי מדובר בכמות מזערית שאין בה כדי לגרום נזק של ממש.

47. בהתייחסו

למתחמי הענישה בעבירות אלו - גרס הסניגור כי מסכת העובדות המתוארת בכתב האישום מהווה פרשייה אחת, אשר יש לקבוע בגינה מתחם ענישה אחד. לשיטתו, עמדת התביעה, לפיה יש לתחום מתחם ענישה בגין כל עבירה בנפרד, נועדה להעצים את העונש ויש בה כדי לתמוך בטענתו כי המאשימה רודפת את הנאשם רדיפה חסרת מעצורים ולכך יש לתת ביטוי בשיקולי הענישה.

48. באשר לעבירה

של ניסיון לייבא סם - נושא האישום השישי - ביקש הסניגור לאבחן את עניינו של הנאשם מעניינו של

יחזקאל גבריאלי (ת"פ 56235-06-13 מדינת ישראל נ' גבריאלי להלן: "יחזקאל") אשר הורשע בביצוע שתי עבירות של ייבוא סם, בשתי הזדמנויות שונות, במסגרת פעילות אותם הסוכנים. יחזקאל נדון ל - 6 שנות מאסר. לדידו של הסניגור, נסיבות ביצוע העבירות על ידי יחזקאל חמורות במידה ניכרת מהנסיבות בהן הורשע הנאשם. כך, בניגוד לנאשם, יחזקאל יזם את ייבוא הסם בהזדמנות השנייה, מתחילתו ועד סופו. יתירה מזאת, הסוכנים לא נדרשו למאמצי שכנוע רבים בעניינו של יחזקאל, להבדיל מהנאשם אשר לאורך זמן סירב לשתף עמם פעולה. לפיכך, העונש הראוי שיש להשית על הנאשם צריך להיות נמוך משמעותית מהעונש שהוטל על יחזקאל.

הסניגור השיג. 49.

על טענת התביעה ביחס לפוטנציאל הנזק הגלום בעבירות הסמים בהן הורשע הנאשם, שכן אלמלא פיתו אנשי המשטרה את הנאשם לבצע העבירות ואלמלא הוציאו את העבירה של ניסיון ייבוא הסם לפועל - לא היה קורה מאומה.

באשר לעבירת. 50.

האיומים - נושא האישום השביעי - גרס הסניגור כי מדובר בגידופים ובקללות, הגם שטכנית ניתן לראותם כאיומים. באשר לאיום בפגיעה באמו של הסוכן, גרס כי היה לאל ידו של הנאשם לממש את איומו, לאחר שחרורו מהמעצר, שהרי ידע את מקום מגוריה. חרף זאת, הוא לא עשה מאומה, ללמדך על העדר חומרה בביצוע העבירה, מה גם שהאיום, אשר נועד להפחיד, בוצע באמצעות חוקרי המשטרה ולא כוון ישירות לאזני המאוימים. יש להניח כי האיום אף לא הגיע לאוזניהם, שהרי חזקה על המשטרה שלא סיפרה על כך. לפיכך, לא היה באיומי הנאשם משום הפחדה ועל כן, אין להטיל על הנאשם מאסר בפועל בגין האיומים הללו.

על יסוד כלל. 51.

טיעוניו, עתר הסניגור למתחם ענישה בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם שיעמוד על מאסר על תנאי עד 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות.

דברי הנאשם

הנאשם ניצל. 52.

את זכותו למילה האחרונה ואמר כי אין מאומה בין התיאורים ששמע על עצמו במהלך הדיונים לבין התנהלותו בפועל: **"מייחסים לי דברים שבאמת, שמיים וארץ לחיים שאני חי. נהייתי סבא, הם ממשיכים, כל מה שמעניין אותי זה המשפחה שלי, הילדים שלי, ובאמת המשפחה. בתיק הזה כל מה שמתארים פה, למרות שהתיאורים הם דרמטיים, הדברים שמייחסים לי והתיאורים שמתארים את הדברים, בשורה תחתונה לסיכומי של דבר, לא נפגע איש, אני לא יודע שנפגע איש, לא נגרם נזק למישהו, לאדם, או לציבור, לא נגרם שום נזק ממני".**

דין והכרעה

מלאכת גזירת. 53.

הדין היא מלאכה עדינה ומורכבת בגדרה נשקלים שלל רב של שיקולים. תיקון 113 לחוק העונשין מחייב

לגזור את הדין בדרך מובנית, תוך פירוט מתחמי הענישה ההולמים את נסיבות ביצוע העבירה, לרבות העונש הראוי שיש לגזור על הנאשם והנימוקים שהובילו לגזירתו.

54. זכות בכורה

בשיקולי הענישה ניתנת לעקרון ההלימה, שמטרתו שמירה על יחס הולם בין מעשה העבירה, על נסיבותיו, לבין העונש הראוי לנאשם. גזר הדין אינו מדע מדויק, וחומרתו נגזרת מכלל השיקולים כפי שיפורטו להלן.

55. **הגנה מן**

הצדק - כפי שנקבע בהכרעת הדין, בהחלט עקרון ההגנה מן הצדק נלקחים בחשבון מגוון רחב של שיקולים, ובהם, חומרת העבירה, נסיבות המקרה וכן שיקולים של גמול והרתעה. יש לאזן במכלול השיקולים גם את האינטרס הציבורי בקיום המשפט, במיצוי הדין עם עבריינים ובשמירה על ביטחון הציבור ועל זכויותיהם של נפגעי העבירה. מנגד, יש להביא בחשבון גם את זכויות הנאשם, את טוהר ההליך הפלילי, את השאיפה להביא לפסילת מהלכים נפסדים של הרשות ולשמור על אמון הציבור בבית המשפט. ההצדקה המרכזית לשימוש בעקרון זה הוא "**הרצון להבטיח כי רשויות החוק ינהגו באופן ראוי, כמתחייב ממעמדן כגוף שלטוני**" (ראו ע"פ 5975/14 אברהים דרויש אגבריה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.2015, להלן: "**עניין אגבריה**").

56. בנסיבות

חמורות, בהן הוכחה "**התנהגות שערורייתית של הרשות, שיש בה משום רדיפה, דיכוי והתעמרות בנאשם, במקרים בהם המצפון מזדעזע ותחושת הצדק האוניברסלית נפגעת**", על בית המשפט להורות על ביטול כתב האישום (דנ"פ 3039/02 **הר-שפי נ' מדינת ישראל**). אולם, מקום בו התנהלות הרשות אינה מגעת לקיצוניות המתוארת, יש להסתפק בפתרון מתון ומידתי, על דרך הקלה בחומרת העונש.

57. כפי שנקבע

בהכרעת הדין, במקרה דנן, ראויה התנהלות הרשות לביקורת, אולם התנהלותה לא הצדיקה את ביטולו של כתב האישום או חלקים ממנו. ראה לעניין זה דברי כב' השופטת דפנה ברק - ארז:

"הלכה מבוססת עמנו היא כי בית המשפט יגלה זהירות רבה מאוד בהתערבות בשיקול דעתן הרחב של רשויות התביעה. אולם, שיקול דעת זה אינו חסין מפני התערבות שיפוטית ובית המשפט יתערב בו אם מצא כי נפלו פגמים היורדים לשורש העניין בתהליך קבלת ההחלטות ברשויות התביעה או כאשר החלטות אלה חורגות ממתחם הסבירות הרחב הנתון להן" (עניין אגבריה).

ועוד בעניין אגבריה:

"אין ספק בליבי שהעוסקים במלאכה במשטרה ובפרקליטות פעלו בתום לב וכי חלילה לא שקלו שיקולים לא ענייניים, אך בכך אין די (ראו והשוו: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577, 610 (2002))."

ובהמשך:

"המשטר של הדין הפלילי מושתת לא רק על השאיפה להרשיע ולהעניש מי שכשלו בביצוע

עמוד 12

עבירות, אלא גם על תחושת צדק שבבסיסה עומדת ההנחה שאכיפת הדין אינה מקרית או שרירותית".

הסניגור טען כי 58.

הנאשם הודח לבצע את כל העבירות בהן הורשע (למעט עבירת האיומים) ועל כן, יש להחיל את עקרון ההגנה מן הצדק על כל אחת מהן. הטענה אינה מעוגנת במסקנות הכרעת הדין. למעשה, רק ביחס לעבירה של ניסיון לייבא סם, נקבע כי התכנית שהוצגה לנאשם הייתה מפתה, וכן נמצא פגם ביישומה בשל הוצאתה לפועל על ידי המשטרה בלבד. לצד דברים אלו, נקבע כי אין בפגם המתואר בהתנהלות המשטרה כדי עילה לביטול האישום השישי, אלא שיקול להקלה בעונש. בנוסף, ביחס לעבירת התיווך נקבע, כי זו בוצעה ביוזמת הסוכן ותוך ניצול יחסיו הטובים עם הנאשם, אשר פעל ללא מטרת רווח.

לא כן הוא ביחס ליתר העבירות בהן הורשע הנאשם, אשר נקבע לגביהן כי בוצעו ביוזמתו.

בקביעת 59.

מתחמי הענישה בעבירות, יילקחו אפוא בחשבון הנסיבות לקולא ביחס לעבירות שעניין סחר בסם, ניסיון לייבא סם ותיווך לסם. כן, יילקחו בחשבון הממצאים העובדתיים ביחס לעבירת הנשק, נושא האישום הראשון.

מתחמי ענישה

מתחם הענישה בעבירות של סחר בסם וניסיון לייבא סם

עבירות סחר 60.

וייבוא סמים הן מהחמורות שבעבירות הסמים בהינתן התרומה של הנאשמים בעבירות אלו להפצת הסם בקרב הציבור מתוך בצע כסף ותוך ניצול התמכרותם ותלותם של משתמשי הסם וצרכניו. אין להכביר במילים אודות הנזק הרב הנגרם ליחיד ולחברה מעבירות הסמים והתפשטותן כרעה חולה בחברתנו. לא בכדי עמדו בתי המשפט באין ספור פסקי דין על הצורך שיש במיגור עבירות הסמים באמצעות הטלת עונשים חמורים ומשמעותיים (ר' לדוגמא ע"פ 3172/13 **סואעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.1.14)).

מידת פגיעתן 61.

של עבירות הסחר וייבוא סמים מסוכנים בערכים החברתיים שעניינם שמירה על שלום הציבור ובריאותו, גבוהה אפוא.

לעניין נסיבות 62.

ביצוע עבירות הסמים - בעניינו של יחזקאל, כמו בעניינו, הציעה המשטרה ליחזקאל לייבא סמים מבליה באמצעות בלדרית - דיילת אוויר. יחזקאל נרתם למשימה ואף נטל חלק בביצועה, כאשר נסע יחד עם אנשי המשטרה לבלגיה ויצר קשר עם סוחר סמים, ממנו רכש 3 ק"ג אשר יובאו לישראל באמצעות נציגי המשטרה. יחזקאל הגדיל לעשות כאשר יזם ייבוא סם נוסף, גם כן באמצעות הסוכנים, בגדרו הצליח לייבא לישראל כמות של מחצית קילוגרם של סם.

על יסוד 63.

העובדות המתוארות, עתר ב"כ המאשימה בעניינו של יחזקאל למתחם ענישה של 7 עד 11 שנות מאסר, בגין יבוא הסם מסוג קוקאין במשקל 3 ק"ג. את בקשתו סמך על פסקי הדין כדלקמן:

· ע"פ 2926/02 **גבריאלי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 10.10.2002) - מדובר בערעור של יחזקאל על הרשעה קודמת בגין שלוש עבירות של סחר בסם (לסוכן משטרתי סמוי) ושימוש בסם לצריכה עצמית. נגזרו עליו 6 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים. נקבע בפסק הדין ביחס למעורבות סוכן משטרתי כי: **"המערער לא ביצע את העבירות משום שהסוכן הפציר בו, אלא משום שזו דרכו, וממילא אין בסיס לטענת ה'הדחה'... למערער הרשעות קודמות גם בתחום הסמים, אך נראה שהוא לא שינן את הלקח הנדרש."**

· ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (פורסם בנבו, 4.7.2012) - הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין (2.5 ק"ג) ובעבירה של יבוא סם מסוכן (11 גרם). נגזרו עליו 6 שנות מאסר ובערעור הוחמר עונשו ל-8 שנות מאסר (יצוין כי העבירות נושא פסק הדין בוצעו ללא מעורבות סוכן סמוי, ביוזמת הנאשם אשר תכנן, נסע לפרו פעמיים לשם רכישת הסם ולאחר מכן, דאג לייבאו, הגם שלבסוף נתפס על ידי שלטונות פרו).

· ת"פ 47566-01-14 **מדינת ישראל נגד כנפו** (לא פורסם, ניתן ביום 7.6.2016) - הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון יבוא סם מסוכן וניסיון לסחר בסם מסוכן. במקרה זה הנאשם ושותפו קשרו קשר עם סוכן משטרתי סמוי לצורך יבוא 30 ק"ג של סם מסוכן מסוג קוקאין. מתחם הענישה נקבע ל-3 - 7 שנות מאסר ונגזרו עליו 60 חודשי מאסר.

· ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ** (15.2.2016) - הנאשם הורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין (3 ק"ג). בערעור הורשע בעבירה נוספת של ניסיון לייבא סם ועונשו הוחמר מ-40 חודשי מאסר ל-52 חודשי מאסר בפועל.

· ע"פ 2345/12 **עוני טרביאה נגד מדינת ישראל** (27.8.13) - התקבל ערעורו של נאשם שהורשע - על-פי הודייתו - בעבירות יבוא סמים מסוכנים מסוג הרואין וקוקאין בכמות של 75 ק"ג, ועונשו הופחת מ-9 שנות מאסר ל-8 שנים. באותה פרשייה נגזרו על נאשמים נוספים שהורשע במסגרת הסדרי טיעון בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ויבוא סם מסוכן, עונשים של 12, 9 ו-7 שנות מאסר (הנאשם האחרון היה קטין בעת ביצוע העבירות).

· ע"פ (מרכז) 33406-08-14 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.3.2015) - נדחה ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בעניינו של ריבה אשר הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן (סיפק לסוכן 40 גרם של סם מסוכן). נקבע כי מתחם העונש ההולם עומד על 27 - 54 חודשי מאסר. ריבה נדון ל-48 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנה.

· ע"פ 100/14 **מדינת ישראל נ' מחטיב** (פורסם בנבו, 10.12.2014) - ערעור על גזר דין שהושת על מחטיב (ממנו רכש הנאשם בעניינו סמים לעצמו וכן תיווך סמים לסוכן), לאחר שהורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בארבע עבירות של סחר בסם מסוכן, ונגזרו עליו 5 שנות מאסר בפועל ו-18 חודשי

מאסר על תנאי. מחטיב גרס כי הודח על ידי הסוכן לבצע את העבירות. בית המשפט העליון לא התערב בעונש שנגזר.

ת"פ (חי') 34031-12-11 **מדינת ישראל נ' בהאא עודה** (פורסם בנבו, 19.9.2012) - הנאשם הורשע על סמך הודייתו לאחר שחזר בו מכפירתו, בעקבות הסדר הטיעון שהושג ולאחר שנשמעו חלק מעדי התביעה, בשלושה אישומים המתייחסים לעבירות של סחר בסם מסוכן (הכמות הכוללת עמדה על 198 גרם סם מסוג הרואין). הוסכם כי מתחם הענישה יעמוד על 5.5 עד 8 שנות מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם 6 שנות מאסר, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך 18 חודשים.

מטעם יחזקאל

.64

הוצגו פסקי הדין הבאים לצורך קביעת מתחם הענישה:

ת"פ 30639-09-12

מדינת ישראל נ' יהודה ואח' (פורסם בנבו, 26.2.2014) - הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייבוא סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לביצוע פשע, והסתייעות ברכב לביצוע פשע, עת ייבאו סם בכמות של 12 ק"ג מהודו, באמצעות דואר ישראל. הוסכם, כי התביעה תעתור לעונשים בני 30 ו- 42 חודשי מאסר בהתאמה נגד הנאשמים 1 ו- 2. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 40 חודשי מאסר ל-6 שנות מאסר לנאשם 1, ובין 4 ל-7 שנות מאסר לנאשם 2. סופו של יום, כיבד בית המשפט את העונשים שהוצעו בהתחשב בנסיבותיהן האישיות של הנאשמים, תסקירי המבחן והסדרי הטיעון, אך הטיל עליהם קנס בנוסף. ערעורו של הנאשם 1 על חומרת העונש נדחה.

ת"פ (ת"א) 6916-02-16 **מדינת ישראל נ' זורב לוי** (פורסם בנבו, 19.6.2016) - הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון. נאשם 1 הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (ייבוא סם מסוכן וסחר בסם מסוכן), ובעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם 2 הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (ייבוא סם מסוכן), ובעבירה של סיוע לייבוא סם מסוכן. בית המשפט השית על הנאשם 1 חמש שנות מאסר ועל הנאשם 2 - 2.5 שנות מאסר אגב כיבוד הסדרים שהושגו בעניינים.

ת"פ (מרכז) 737-10-13 **מדינת ישראל נ' Nestor roman Vasquez lopez** (פורסם בנבו, 6.1.2014) (להלן: "**פרשת לופז**") - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בייבוא 7 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה עומד על 5 עד 7.5 שנות מאסר, וגזר על הנאשם 5 שנות מאסר.

בעניינו של

.65

יחזקאל נקבע מתחם ענישה שנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל, על יסוד כלל פסקי הדין שפורטו לעיל, ובהתחשב בתרומת המשטרה בביצוע העבירות אל מול חלקו של יחזקאל.

ביחס לעבירה

.66

הנוספת בה הורשע יחזקאל, של ניסיון לייבא סם, אותה ביצע ביוזמתו ובהתחשב בכמות הסם שיובאה, 0.5 ק"ג, נקבע מתחם ענישה של 3 עד 6 שנות מאסר.

67. בעניינו, כפי שפורט בהרחבה, מעורבותו של הנאשם בניסיון ייבוא הסם הייתה פחותה מזו של יחזקאל ותרומתה של המשטרה מוגברת, הגם שסופו של יום הפך הנאשם מפאסיבי לאקטיבי - יצר קשר עם ספק סמים בהולנד, שילם את חלקו ברכישת הסם וחילק הוראות כיצד להתקשר עם ספק הסמים. כן, הציע לסייע בהפצתם בישראל. בנסיבות אלו, האיזון הנכון בין חלקה של המשטרה לחלקו של הנאשם בביצוע העבירה, מעמיד את מתחם הענישה על 2 שנות מאסר בפועל עד 4 שנות מאסר.

מתחם הענישה בגין עבירת עסקה אחרת בסם לצורך שימוש עצמי

68. הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע העבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית הם הגנה על שלום ובריאות הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים ומניעת נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים, לרבות ביצוע עבירות נוספות לצורך מימון רכישת הסם.

69. בשלוש הזדמנויות שונות רכש הנאשם סמים לצריכה עצמית. נסיבות ביצוע העבירות דומות. כולן בוצעו על רקע התמכרות הנאשם לסם. לפיכך, יש לראות בשלושתן אירוע אחד, על אף התרחשותן בשלוש הזדמנויות שונות ובמקומות שונים. לפיכך, ייקבע מתחם אחד לשלוש העבירות הללו.

70. עיון בפסיקה מעלה כי אין בנמצא פסיקה העוסקת בעבירות של עסקה אחרת בסם כאשר הנסיבות הן לשימוש עצמי. ככלל, נאשמים העושים שימוש עצמי בסמים, מורשעים בעבירות של החזקת סם לשימוש עצמי, להבדיל מעסקה אחרת בסם. מהפסיקה עולה כי מתחם הענישה בגין עבירה של החזקת סמים לשימוש עצמי (גם מסוג קוקאין) נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל (ר' לדוגמא: ע"פ 18937-02-16 **אלמסימי נ' מדינת ישראל** (14.6.16, טרם פורסם במאגרים המשפטיים); ת"פ 4603-02-15 **מדינת ישראל נ' אלמוג** (פורסם בנבו, 23.11.16); ת"פ 11342-09-15 **מדינת ישראל נ' גון** (פורסם בנבו, 24.3.16); ת"פ 2147-04-15 **מדינת ישראל נ' פרץ** (פורסם בנבו, 16.7.15); ת"פ 41105-10-10 **מדינת ישראל נ' אלמגרי** (פורסם בנבו, 3.12.14).

71. מתחם הענישה בעניינו יילמד אפוא מהפסיקה העוסקת בהחזקת סם לצורך שימוש עצמי, הגם שיש לייחס משנה חומרה לעובדות הנוספות שהוכחו בעניינו, העוסקות ברכישת הסם, בגין הורשע הנאשם בעסקה אחרת בסם.

72. בהינתן כלל הנסיבות שנמנו לעיל, העובדה כי מדובר ב-3 מקרים של עסקה אחרת בסם לשימוש עצמי ובהתחשב בפסיקה כפי שפורטה לעיל, אני מעמידה את מתחם הענישה בגין עבירות אלו על 6 חודשי מאסר שיכולו יורצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה בגין עבירת התיווך בסם

73. על אף שהעבירה בוצעה במעמד אחת הרכישות שביצע הנאשם לשימוש עצמי, הרי שנסיבותיה מעמידות אותה כאירוע עצמאי ונפרד, בגינו יש לקבוע מתחם ענישה נפרד. תילקח בחשבון העובדה שהסוכן יזם את האירוע וניצל את יחסיו הטובים עם הנאשם, שרכש עבורו את הסם כמחווה, ללא מטרת רווח. לצד שיקולים אלו, תילקח בחשבון כמות הסם הגדולה שתווכה (50 גר' קוקאין).

74. להלן מספר גזרי דין רלבנטיים לקביעת מתחם הענישה בגין עבירה זו:

· עפ"ג (י-ם) 43999-01-15 **סימן טוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.3.2015) - נקבע מתחם ענישה בין 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בעבירה של תיווך לסחר בסם מסוכן במשקל 20 גרם חשיש.

· ע"פ 3578/12 **עזמה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.1.2013) - שתי עבירות של תיווך סם לסוכן משטרת (בסה"כ כ-300 גרם קוקאין), נגזרו 50 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים.

· רע"פ 126/15 **חביף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.1.2015) - 3 עבירות של מכירת סם מסוג קוקאין לסוכן משטרת (כמות כוללת של 4 גרם). נקבע מתחם ענישה לכל עבירת סחר או תיווך בין 8 ל-18 חודשי מאסר.

· בפס"ד יחזקאל הורשע יחזקאל בעבירה של תיווך בסם (20 ג' קוקאין ו-20 גרם הרואין) בנסיבות דומות לעניינו - גם שם בוצעה העבירה ביוזמת הסוכן אשר ניצל את יחסיו הקרובים עם יחזקאל שפעל ללא מטרת רווח. מתחם הענישה בגין עבירת התיווך הועמד שם על 8 חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשים.

75. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בנסיבות כפי שפורטו ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם בגין עבירת התיווך בסם בה הורשע הנאשם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה בגין סחר והחזקת נשק (חומר הנפץ)

76. כאמור בפתח הדברים, הנאשם הורשע בסחר בנשק בכך שמסר לסוכן חומר נפץ מסוג ציקלוניט במשקל 17.6 גרם. כן הורשע בהחזקת חומר נפץ מסוג זה בכמות בלתי ידועה. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירות אלו הם שמירה על החיים והגוף ועל שלום הציבור ובטחונו. לנוכח הפוטנציאל הקטלני הגלום בעבירות הנשק לצד נפיצות בשנים האחרונות, ניכרת מגמת החמרה במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו (לעניין זה ר' למשל ע"פ 1323/13 **רך חסן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.06.13)).

77. לצד האמור, בעבירות נשק ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים, המושפעת מנסיבות המקרה הספציפי - סוג הנשק, פוטנציאל הנזק שעלול להיגרם מהשימוש בו, כמותו, מטרת החזקתו ועוד. בעניינו, למעט העובדה שמדובר בחומר נפץ בכמות של 17.6 שנמסר לסוכן, מבלי שהוכח פוטנציאל הנזק הגלום בו וכן, כמות

נוספת שאינה ידועה לבד מהעובדה שהייתה ארוזה בקופסא במטבח - אין מידע נוסף אודות חומר הנפץ המדובר. עם זאת, ברי כי חומר נפץ מוחזק למטרת פגיעה באחר וכאשר מסר הנאשם חלק מממנו לסוכן, עשה כן תוך ידיעה כי הוא נועד לפגוע באדם.

להלן מספר

78.

פסקי דין רלוונטיים לצורך קביעת מתחם הענישה ההולם בעבירות נשק בנסיבות דומות:

· ע"פ 5779/14 **אלגזי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.2.15) - המערער (אשר יכונה להלן: "**אלגזי**") הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של עסקה אחרת בנשק (רכישה ובהמשך מכירה) וייצור נשק. על פי העובדות רכש אלגזי חומר נפץ מסוג ציקלונט במשקל 133 גרם המיועד להרכבת מטען חבלה וכעבור כחודשיים מכר לשני אנשים חלק ממרכיבי מטען החבלה ורכיבים נוספים, לצורך הרכבת המטען (מאפרות מתכת, רסיסים מתכתיים, שקית וניירות). אלגזי והשניים הרכיבו יחדיו את מטען החבלה שיועד להפעלה מרחוק. בתמורה לכך קיבל אלגזי 6,000 ₪. על אלגזי הושטו 46 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו, ובכך אישר את עונשו ואת מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי - שנע בין 3.5 לבין 7 שנות מאסר בפועל.

הנאשם שמכר לאלגזי את חומר הנפץ הורשע בביצוע עבירה של סיוע לעסקה אחרת בנשק, לאחר שהודה שקיבל החומר מחייל צה"ל והעביר כ-133 גרם ממנו לאלגזי, ביחד עם נפצים וחוט חשמל, תמורת 2,000 ₪. הוא נדון, במסגרת הסדר הטיעון, ל-20 חודשי מאסר בפועל (ת"פ 18402-08-13 **מדינת ישראל נ' ליאור מנשה** (פורסם בנבו, 19.2.14)).

· בת"פ (ת"א) 40083/08 **מדינת ישראל נ' לסקר** (פורסם בנבו, 30.6.08) הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של ייצור וסחר בנשק, לאחר שמכר לסוכן משטרתי מטען חבלה מוכן להפעלה, תמורת 7,500 ש"ח. הושטו על הנאשם שם 30 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ 21139-04-17 **מדינת ישראל נ' יעקב** (פורסם בנבו, 3.12.18) הורשע הנאשם, על פי הודייתו, בעבירות שעניינן החזקת נשק, איומים, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי העובדות המקימות את עבירת הנשק, במסגרת הפעלתו של סוכן משטרתי, נודע לסוכן כי הנאשם מחזיק, יחד עם אחרים, במטען צינור מאולתר על רקע סכסוך פעיל עם אחר. לבקשת הסוכן, במועד מסוים, נפגש עמו הנאשם ומסר לו את המטען, שבכוחו להמית. בגזר הדין צוין כי "**מטען החבלה היה בנוי מצינור מתכתי באורך של כ- 9 ס"מ ובקוטר של 1/2 צול, שקצותיו נאטמו בכיפות מתכת תואמות שהוברגו אליו. הצינור הכיל כ- 11.8 גרם חומר נפץ - אבק שריפה ללא עשן וניטרוליציטין - וחובר אליו פתיל ייזום, שעליו גרגירי חומר נפץ**", ובהמשך: "**לסיבור האוזן יצוין, כי באתר מחלקת החבלה של משטרת ישראל, במסמך שכותרתו "אופיון חומרי נפץ", מצוין, כי משקל חומר הנפץ בלבנת חבלה מס' 4 הוא 250 גרם, ומשקל חומר הנפץ בלבנות חבלה 3 ו- 10 הוא 500 ו- 560 גרם, בהתאמה. במטען שהנאשם החזיק, חומר הנפץ היה במשקל של פחות מ- 12 גרם**". בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם את המעשה נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

בענייננו, חומרת הנסיבות מופחתת מהנימוקים שפורטו לעיל, בשל העובדה שלא דובר במטען מוכן להפעלה אלא בחומר נפץ לבדו ובשל העדר ראיות ביחס לפוטנציאל הנזק הטמון בו. עם זאת, אין להתעלם מהרשעת

הנאשם בהחזקה כמות נוספת, בלתי ידועה של חומר הנפץ.

79. בשקלול

מכלול השיקולים, לרבות מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל, אני קובעת כי מתחם הענישה הכולל בגין עבירות הסחר והחזקת הנשק בענייננו, נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר.

מתחם הענישה בגין עבירת רכישת הנשק (הנפצים)

80. הערכים

החברתיים המוגנים על ידי עבירת רכישת נשק זהים לאלו שפורטו ביחס לעבירות הסחר בנשק והחזקתו. עם זאת, עבירה זו נמצאת במדרג נמוך יותר של חומרה ביחס לעבירת הסחר. כמו כן, כי להתחשב בכמות הנפצים שנרכשה - שניים ובעובדה שהמהווים חלק מנשק, אשר העונש המקסימאלי בגין עבירה זו עומד על 3 שנות מאסר. לחומרה, תישקל העובדה שלעבירה זו נלוותה עבירה של קשירת קשר לפשע על רקע כוונותיו של הנאשם לפגוע בפלוגי, המתגורר בזיכרון יעקב (ר' לעניין זה עמ' 45-46 להכרעת הדין). בנסיבות אלו, אין לקבל את הטענה כי הנאשם לא התכוון לעשות שימוש בנפצים, הגם שיש להתחשב בכך כי סופו של יום לא מומשה התכנית נושא הקשר.

81. הסניגור טען

בטיעוניו לעונש כי הנאשם התפאר והתרברב לפני הסוכן ולא היה מאומה בדבריו. דא עקא, טענה לא הוכחה, מה גם שהועלתה לראשונה בטיעונים לעונש ועל כן, אין לייחס לה משקל.

82. להלן פסיקה

לדוגמא המלמדת על מדיניות הענישה הנוהגת:

· בת"פ 65-12-09 **מדינת ישראל נ' בשרן** (פורסם בנבו, 26.04.10) הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נשק, לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון כי במשך תקופה מסוימת, אחר החזיק בדירתו לבנת חבלה המכילה חצי קילוגרם חומר נפץ מרסק המחוברת למערכת המיועדת להצמדתה לחפצים אחרים וכן, החזיק אצבע חבלה המכילה כ- 100 גרם חומר נפץ מרסק מסוג C-4. במועד מסוים הנאשם קיבל מהאחר את המטען ואת אצבע החבלה והובילם ברכבו. בית המשפט גזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, כאמור בגין עבירה של החזקת נשק בלבד, הגם שדובר בכמות גדולה בעלת פוטנציאל נזק עצום.

· בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (פורסם בנבו, 19.1.14), נקבע מדרג חומרה לעבירות הנשק השונות, כאשר עבירת הסחר מצויה ברף העליון. עבירת נשיאת והובלת הנשק נמצאת ברף הבינוני ועבירת רכישת נשק ואביזר נשק, נמצאת ברף התחתון של עבירות הנשק. נקבע מתחם עבור עבירות של נשיאת והובלת נשק וכן רכישת אביזר נשק שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר. שם דובר בנשק מסוג קרל גוסטב עם מחסנית וכדורים ובנאשם אשר בדק את תקינות הנשק כאשר ירה כדור בודד. בקביעת העונש, חרג בית המשפט ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, וגזר על הנאשם שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בין היתר בשל גילו הצעיר (19) ולאור המניע לביצוע העבירות שהיה פחד וחשש לחייו.

בת"פ 51523-10-17 **מדינת ישראל נ' בזלמית** (פורסם בנבו, 2.5.18) הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של רכישת נשק ואביזר נשק וכן בנשיאה והובלת נשק. הנאשם רכש מאדם שזהותו אינה ידועה תת מקלע מסוג "Scorpion" קליבר 7.65 מ"מ, לרבות מחסנית תואמת תמורת ₪ 20,000 (אולם ללא תחמושת). בהמשך לכך, נטל את הנשק, החביאו מתחת לשטיח במושב שליד הנהג בתוך רכבו וחזר בנסיעה לירושלים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר לתקופה של 9 חודשים לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים. בית המשפט גזר על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, בן 9 חודשי מאסר בפועל, בשל גילו הצעיר (22) ושיקולי שיקום.

83. לאור כל

האמור לעיל, בהתחשב בכלל נסיבות ביצוע העבירות לרבות העובדה כי עסקין בחלק מנשק ובהיתן כי לעבירה נלוותה עבירה של קשירת קשר לפשע שעניינה כוונה לפגוע באחר (הגם שהקשר לא מומש) אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם בעניינינו נע בין 8 ל - 20 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה בגין עבירת האיומים

84. הערכים

החברתיים המוגנים בעבירת האיומים הם ההגנה על שלוות הנפש, הביטחון וחופש הפעולה והבחירה של הפרט. בהתחשב בכך כי מדובר באיומים על חיייהם של סוכן משטרה ובני משפחתו (ר' סעיף 20 לגזר הדין), ובכך שהאיומים הושמעו בשלב בו טרם העיד הסוכן נגד הנאשם, הרי שמידת הפגיעה בערכים אלה - חמורה. לא ברור אם האיומים הועברו לידיעת הסוכן (שכן הושמעו בפני חוקרי המשטרה), אולם ברי כי פוטנציאל הנזק הגלום בהם - רב.

85. מדיניות

הענישה הנוהגת בעבירת האיומים נעה בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל. מתחם הענישה ההולם בעניינינו יועמד אפוא על אותו טווח.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחמי הענישה

86. מתחמי

הענישה נקבעו תוך התחשבות רבה בנסיבות ביצוע העבירות, בדגש על הנסיבות המקלות, כפי שפורטו. אלמלא נסיבות אלו, היו מתחמי הענישה גבוהים במידה ניכרת. ברי אפוא, כי כל עונש שייקבע בתוך המתחם, יהא אף הוא מקל.

87. כידוע,

בקביעת העונש בתוך המתחם יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, שאינן קשורות בביצוע העבירות, מידת האחריות שנטל לביצוע העבירות, החרטה, שיקולי השיקום, תקופת המעצר ומשך ההליך ועוד.

88. לאחר שנקבעו

מתחמי הענישה לכל העבירות בהתאם לחומרתן ונסיבות ביצוען כאמור לעיל - החלטתי לקבוע לנאשם עונש אחד כולל בגין כלל העבירות, המשקלל את כלל העבירות ומתחמי הענישה כפי שנקבעו, כאשר מיקומו של הנאשם במתחמי הענישה עומד באמצעם לערך והכל כמפורט להלן;

89. ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם - מדובר באדם כבן 50 אשר לחובתו הרשעות קודמות שאינן מכבידות יתר על המידה וחלקן התיישנו. על אף אורח חיים עברייני שניהל, ריצה תקופת מאסר אחת בלבד בת 3 חודשים. הנאשם סובל מתחלואים שונים, שביטויים בכאבים. לדבריו, בעטיים התמכר לסמים כדי לתת מזור לסבלו. הנאשם נשוי ואב לילדים. כפי שצוין, הוא מסור מאוד למשפחתו.

90. לצד כל אלו, כפי שנקבע בהרחבה בהכרעת הדין, מנהל הנאשם אורח חיים עברייני. בקיאותו הרבה בסמים ובאמל"ח, קשריו העבריינים, סכסוכיו, הזהירות וההקפדה לבל תעלה המשטרה על עקבותיו - כל אלו מלמדים על דפוסי התנהגותו. כך אף הרצון שהפגין לצבור נשק ותחמושת, לשימוש כנגד יריביו. הנאשם העיד על עצמו שהוא איש אמיד אולם נמנע במכוון מלספק מידע אודות מקור פרנסתו - עובדה המעוררת תמיהה.

91. ביחס לתקופת מעצרו הממושכת, לרבות התקופה בה שוהה הנאשם במעצר בית באיזוק אלקטרוני - בדרך כלל יש להתחשב לקולה בשיקולי הענישה בתקופות ממושכות בהן נשללת חרותו של אדם, אולם בענייננו, היה זה הנאשם שגרם להתמשכות ההליכים פעם אחר פעם, כפי שנקבע בהכרעת הדין. לפיכך, המשקל שיינתן להתמשכות ההליך בשיקולי הענישה יהא מתון.

92. לבסוף, אין להתעלם מהעובדה שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ונמנע מלהביע חרטה. אף בדבריו האחרונים, הדגיש כי אין בינו לבין האדם שתואר במהלך ההליך (וגם בהכרעת הדין) ולא כלום.

93. עתירת המאשימה להעמיד את עונשו של הנאשם על 10 שנות מאסר - מוגזמת ואינה מתיישבת עם שיקולי ההלימה. כך אף עתירת ההגנה, להסתפק בעונש על 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות - אף זו אינה מתיישבת עם חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, גם בהינתן הנסיבות המקלות.

94. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 66 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 4.6.13 ועד ליום 24.4.17.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות לפי פקודת הסמים, למעט החזקה לשימוש עצמי, משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ג. מאסר על תנאי

לתקופה של 18 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות נשק, לרבות עבירות של החזקת נשק או חלק מנשק, משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

מאסר על תנאי ד.

לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות של איומים משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

קנס בסך ה.

50,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו.

הואיל והנאשם ו.

זוכה מהעבירות של נהיגה תחת השפעת סם והואיל ועבירות הסמים בהן הורשע, מרביתן עוסקות בעסקה אחרת בסם שנועדה לשימוש עצמי ועבירה אחת של סחר בסם וניסיון לייבוא סם אשר לגביה נקבע כי יש להקל בעונשו בשל שיקולי הגנה מן הצדק - איני רואה מקום להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

ניתן היום, ב' שבט תשע"ט, 08 ינואר 2019, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

**ורדה מרוז, שופטת
סג"נ**